

På den tid drog Jesus over til den andre siden av Galilea-sjøen (også kalt Tiberias-sjøen). En stor mengde fulgte ham, ettersom folk så de jærtegn han gjorde på de syke. Jesus drog opp i fjellet og satte seg der sammen med sine disipler. Det var innunder påske, jødenes høytid. Jesus så utover og ble vår den store folkemengden som kom mot ham. Han sier da til Filip: «Hvordan skal vi få kjøpt brød, så alle disse kan få noe å spise?» Dette sa han for å sette ham på prøve; selv visste han godt hva han kom til å gjøre. Filip svarte: «Brød for to hundre denarer ville ikke være nok til at hver enkelt fikk en liten bit.» En av hans disipler, Andreas, bror av Simon Peter, sier: «Det er en liten gutt her som har fem byggbrød og to småfisk; men hva forslår det til en slik mengde?» Men Jesus sa: «La folk slå seg ned,» – for det vokste tett med gress der på stedet. Folk satte seg da, og tallet bare på mennene var omkring fem tusen. Og Jesus tok brødene, fremsa takksigelsen og delte ut til dem som satt omkring, så meget de ville ha, og likeså med fiskene. Da folk var blitt mette, sa han til disiplene: «Sank sammen de stykkene som er til overs, så ingenting går til spille.» De gjorde så, og fikk tolv kurver fulle av stykker som var til overs av de fem byggbrødene, etter dem som hadde spist. Men da det gikk opp for folk hva for et jærtegn han hadde gjort, sa de: «Han er for visst den profeten som skal komme til verden!» Jesus forstod at de var like ved å komme og ta ham med makt for å gjøre ham til konge, og trakk seg på ny opp i fjellet, han alene.

Potem Jezus udał się za Jezioro Galilejskie, czyli Tyberiadzkie. Szedł za Nim wielki tłum, bo widziano znaki, jakie czynił na tych, którzy chorowali. Jezus wszedł na wzgórze i usiadł tam ze swoimi uczniami. A zbliżało się święto żydowskie, Pascha. Kiedy więc Jezus podniósł oczy i ujrzał, że liczne tłumy schodzą do Niego, rzekł do Filipa: «Skąd kupimy chleba, aby oni się posilili?» A mówił to wystawiając go na próbę. Wiedział bowiem, co miał czynić. Odpowiedział Mu Filip: «Za dwieście denarów nie wystarczy chleba, aby każdy z nich mógł choć trochę otrzymać». Jeden z uczniów Jego, Andrzej, brat Szymona Piotra, rzekł do Niego: «Jest tu jeden chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, lecz cóż to jest dla tak wielu?» Jezus zatem rzekł: «Każcie ludziom usiąść!» A w miejscu tym było wiele trawy. Usiedli więc mężczyźni, a liczba ich dochodziła do pięciu tysięcy. Jezus więc wziął chleby i odmówiwszy dziękczynienie, rozdał siedzącym; podobnie uczynił z rybami, rozdając tyle, ile kto chciał. A gdy się nasycili, rzekł do uczniów: «Zbierzcie pozostałe ułamki, aby nic nie zginęło». Zebrali więc, i ułomkami z pięciu chlebów jęczmiennych, które zostały po spożywających, napełnili dwanaście koszów. A kiedy ci ludzie spostrzegli, jaki cud uczynił Jezus, mówili: «Ten prawdziwie jest prorokiem, który miał przyjść na świat». Gdy więc Jezus poznał, że mieli przyjść i porwać Go, aby Go obwołać królem, sam usunął się znów na górę.

Khi ấy, Chúa Giêsu đi sang bên kia biển Galilêa, cũng gọi là Tibêria. Có đám đông dân chúng theo Người, vì họ đã thấy những phép lạ Người làm cho những kẻ bệnh tật. Chúa Giêsu lên núi và ngồi đó với các môn đệ. Lễ Vượt Qua là đại lễ của người Do-thái đã gần tới. Chúa Giêsu ngước mắt lên và thấy đám rất đông dân chúng đến với Người. Người hỏi Philipphê: "Ta mua đâu được bánh cho những người này ăn?" Người hỏi như vậy có ý thử ông, vì chính Người đã biết việc Người sắp làm. Philipphê thưa: "Hai trăm bạc bánh cũng không đủ để mỗi người được một chút". Một trong các môn đệ, tên là Anrê, em ông Simon Phêrô, thưa cùng Người rằng: "Ở đây có một bé trai có năm chiếc bánh lúa mạch và hai con cá, nhưng bấy nhiêu thì thấm vào đâu cho từng ấy người". Chúa Giêsu nói: "Cứ bảo người ta ngồi xuống". Nơi đó có nhiều cỏ, người ta ngồi xuống, số đàn ông độ năm ngàn. Bấy giờ Chúa Giêsu cầm lấy bánh, và khi đã tạ ơn, Người phân phát cho các kẻ ngồi ăn, và cá cũng được phân phát như thế, ai muốn bao nhiêu tùy thích. Khi họ đã ăn no nê, Người bảo các môn đệ: "Hãy thu lấy những miếng còn lại, kẻo phí đi". Họ thu lại được mười hai thúng đầy bánh vụn do năm chiếc bánh lúa mạch người ta đã ăn mà còn dư. Thấy phép lạ Chúa Giêsu đã làm, người ta đều nói rằng: "Thật ông này là Đấng tiên tri phải đến trong thế gian". Vì Chúa Giêsu biết rằng người ta sẽ đến bắt Người để tôn làm vua, nên Người lại trốn lên núi một mình.

Jesus went across the Sea of Galilee. A large crowd followed him, because they saw the signs he was performing on the sick. Jesus went up on the mountain, and there he sat down with his disciples. The Jewish feast of Passover was near. When Jesus raised his eyes and saw that a large crowd was coming to him, he said to Philip, "Where can we buy enough food for them to eat?" He said this to test him, because he himself knew what he was going to do. Philip answered him, "Two hundred days' wages worth of food would not be enough for each of them to have a little." One of his disciples, Andrew, the brother of Simon Peter, said to him, "There is a boy here who has five barley loaves and two fish; but what good are these for so many?" Jesus said, "Have the people recline." Now there was a great deal of grass in that place. So the men reclined, about five thousand in number. Then Jesus took the loaves, gave thanks, and distributed them to those who were reclining, and also as much of the fish as they wanted. When they had had their fill, he said to his disciples, "Gather the fragments left over, so that nothing will be wasted." So they collected them, and filled twelve wicker baskets with fragments from the five barley loaves that had been more than they could eat. When the people saw the sign he had done, they said, "This is truly the Prophet, the one who is to come into the world." Since Jesus knew that they were going to come and carry him off to make him king, he withdrew again to the mountain alone.